दीन् सातिकान्पकाशादीन् ॥ ४५ ॥ शुक्रेतिकमेणस्च च्छत्वादंजकत्वात्मछिनत्वाच्यतिभिशुक्कछोहितरूणानि तान्येवजरुतेजोऽज्ञानि एतानिदृश्यानि वाचा रंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिह्पाणीत्येवसत्यमितियूतेः प्राक्ततानिप्रकृतिस्तेजोबन्नानितसंबंधीनि ॥ ४६ ॥ तेजोबन्नोपाधिकेषुजीवेष्येतामसाइतिव्याख्येयं ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ एवमिति यद्वायोयंपंचाँव चिरंसंतंक्षरंविनाशिनंविकारिणंवाजातोदेवदत्तास्तरोदेवदत्तःसुखिदुःखिषुण्यवानूपापीचेत्यज्ञानादाहुः कथंतर्हितदुपऌ ब्थिरतआह् ज्ञानादेवप्रवर्तेतेष्रकाशते एतेनतत्त तामसानुकोधादीन् राजसान्प्रहत्या ितितमस्तमेवअव्यक्तिबिष्यंमायाग

12001

तमसातामसान्भावान्विषात्रतिपद्यते॥ रजसाराजसांश्र्वसात्विकान्सत्वसंश्रयात्॥ ४५॥ शुक्कलोहितरूष्णानिरूपाण्येतानित्रीणितु॥ सर्वाण्येतानिरू गिगुणैः॥ ४॥ हंहमेतिचनिहंहस्तासुतास्विह्योनिषु॥शीषंरोगेसिरोगेचदंतशूलेगलग्रहे॥ ५॥ जलोद्रेतषारोगेज्वरगंडेविष्चके ॥ श्वित्रकृष्ठीग्नद्ग्येचिस ४६॥तामसानिरयंयांतिराजसामानुषानथ॥साविकादेवलोकायगच्छंतिसुखभागिनः॥४७॥ निष्केवल्येनपापेनतियंग्यो नमानुष्यंपुण्येनैकेनदेवताः॥ ४८॥ एवमव्यक्तिविषयंक्षरमाहुमैनीषिणः॥पंचविंशतिमोयोयंज्ञानादेवप्रवर्तते ॥ ४९ ॥ इति ष्यमेवच॥मानुष्यात्रिर्यस्थानमानंत्यंप्रतिपद्यते॥३॥कोश्कारोयथालानंकीरःसमवर्धाते॥ सूत्रतंतुगुणानत्यंतथायमगु देहाहेहसहस्राणितथासमभिषद्यते॥ १॥ तिर्थग्योनिसहस्रेषुकदाचिहेबतास्वपि॥ उपपद्यतिसंयोगाहुणैःसहगुणक्षयात्॥ २॥ मा निचान्यानिदंदानिप्रारुतानिश्रारीरिषु ॥ उत्पद्यंतेविचित्राणितान्येषोप्यभिमन्यते ॥ ७॥ तिर्घंग्योनिसहस्रेषकदाचिद्देवतास्विष ॥ वसिष्ठउवाच बसुरुतात्यिषि ॥ ८॥ शुक्रवासाश्वद्धवासाःशायीतित्यमधस्तया ॥ मंद्र**कशायीचतथावीरासनगतस्तथा ॥ ९** ॥ = ॐ = ०प०वसिष्ठकरात्यजनकसंवादेब्राधिकचिश्ततमोऽध्यायः॥ ३०२॥ ऑभमन्यत्यभीमानात्यं ध्मापस्मार्याराप ॥ ६ ॥ या श्रीमहाभारतेशांति॰मोस निमवाघ्रयान् ॥ पुण्यपापन नुषत्वाहिबंयाति दिवोमान ॥**णियानी**हप्राक्ततानिवै। तिब्दलादब्दमन्वत्ते॥

क्षिधातोह्रपं एतच्चतामसानिरयंयांतीतिश्लोकेनप्रागेबोक्तं ॥ २ ॥ अगनंत्यंअनंतं ॥ ३ ॥ ४ ॥ निईंद्वःसुखदुःखादिहीनः ॥ ५ ॥ सिंसाकासश्वासः ॥ ६ ॥ एषजीवोभिमन्यतेअहमेबदुःखीरोगीचेति प्रकृतिसंयोगात्पुरुष्तामेवानुवर्ततद्युक्तेत्रयंचयत्ययद्येन एवमप्रतिबृद्धत्वादिना अबृद्धअबोधंअज्ञानं भावेनिष्ठातेननञ्समासः॥१॥ गुणक्षयात्गुणसामध्यति क्षिक्षयेत्रयोरित्यैत्रयांधिस्य ॥ ७॥ ८ ॥ मंड्रक्नवत्पाणिपादंसंकोष्यन्युकाःशिषेड्निमंड्रकशायी ॥ ९ ॥

मुच्यतङ् तिबद्तातत्त्वमसीत्यादिवाक्यार्थों जीवब्रह्माभेदःसाधितोभवति ॥ ४९ ॥ इतिशांति•मोक्ष॰नै॰भा॰द्यधिकञ्चिशततमोऽध्यायः ॥३०२॥ ॥ ७ ॥

दार्थएवाज्ञानाज्जीवत्वमापन्नोज्ञानान्य